

„Da li sam ja čuvar brata svog?”

Božji zakon sadržan u deset zapovesti otkriva čoveku njegovu dužnost da krajnje voli Boga i svog bližnjeg kao samog sebe. Američka nacija duguje obavezu ljubavi obojenoj rasi, i Bog je odredio da treba da vrate za loše koje su im učinili u prošlosti. Oni koji su uzeli aktivno učešće u prinudnom ropstvu nad obojenim ljudima nisu oslobođeni odgovornosti činjenja posebnog napora da uklone, koliko god je moguće, siguran rezultat svog ropstva.

Kada je dužnost dovodenja jevangelja obojenoj rasi predstavljena, mnogi su dali opravdanje da će druženje sa obojenim ljudima kontaminirati društvo. Ali baš ovo opravdanje je dokaz da sredstva treba da budu uspostavljena da uklone od ove rase poniženje koje im je naneto. Kao ljudi, ne bi trebali više da kažemo našim stavom, „Da li sam ja čuvar brata svog?“ mi treba da izazovemo sebe da činimo pravedno, da volimo milostivo. Mi treba da načinimo objavu svojim delima da imamo veru za koju sveci treba da se bore. Treba da idemo napred da tražimo potlačene, da podignemo pale, i da pružimo pomoć onima kojima je potrebna naša podrška. Treba da zapamtimo da su mnogi među obojenima koji su povereni sa Bogom danim umećem, koji su imali intelektualne sposobnosti mnogo veće od onih gospodara koji su ih prisvajali kao svoju imovinu, bili naterani da trpe svako poniženje, a njihove duše su jecale pod najokrutnijim i najnepravednijim ugnjetavanjem. Oni su bili ambiciozni da steknu svoju slobodu, i tražili svaki mogući način da je zadobiju. Ponekad je njihova odložena nada izazvala da blesnu od ogorčenja, i bili su primorani da pretrpe strašne kazne koje su slamale njihovu hrabrost, a prema svim spoljašnjim izgledima njihov duh je bio pokoren. Ali drugi su planirali godinama, i na kraju bili uspešni u osvajanju svoje slobode. Mnogi od njih su imali popunjena mesta od poverenja, i predstavili su činjenicu da je obojena rasa sposobna za prefinjenost i poboljšanje. Dok ljudi tvrde da objavljuju poslednju poruku milosti svetu, ne smemo postojano zanemariti Južnu oblast; jer je ona deo Božjeg moralnog vinograda. Nije na nama da proučavamo posledice; već da idemo u tu oblast i radimo za obojene ljudе ozbiljno kao i za belce, i da ostavimo rezultat sa Bogom. Naš ideo je da radimo sa svim našim Bogom danim sposobnostima da nadoknadimo vreme koje smo potrošili na planiranje kako da izbegnemo nesrećne rezultate u radu u Južnoj oblasti.

Mi smo Božji glasnici, i on nas je poslao da radimo i za belu i za crnu rasu bez pristrasnosti i bez licemerja. Mi iznosimo istinu u upozorenjima i molbama. Mi ističemo put svetlosti otvorenim i jednostavnim jezikom, da lako mogu da razumeju i belci i crnci. Nemamo vremena da gradimo zidove razlikovanja između bele i crne rase. Belci koji prihvate istinu u Južnoj oblasti, ako su obraćeni Bogu, primetiće činjenicu da plan iskupljenja obuhvata svaku dušu koju je Bog stvorio. Zidovi sektašenja i društveni sloj i rasa će pasti kada istinski misionarski duh uđe u srca ljudi. Predrasuda je rastopljena Božjom ljubavlju. Svi će shvatiti da postaju radnici zajedno sa Bogom. I etiopska i bela rasa su Božja kupljena imovina, i naš posao je da poboljšamo svaki talenat koji nam je Bog pozajmio, da sačuvamo duše i belaca i crnaca. Ako muškarci i žene obe rase odbiju Božju istinu, moraju da odgovaraju Bogu za odbacivanje Isusa Hrista, koji je umro za njihovo spasenje. Svom svojom snagom moramo da radimo svoj posao sada.

Božji cilj u dovođenju nas njemu je da nas uskladi liku Isusa Hrista. Svi koji veruju u Hrista će razumeti lični odnos koji postoji između njih i njihove braće. Oni su grane nakalemljene na isti kalem, da vuku hranljive materije iz korena. Vernici, bilo beli ili crni, su grane Istinite Loze. Ne postoji posebno nebo za belce, i drugo nebo za crnce. Svi smo spaseni istom milošću, svi ulazimo na isto nebo na kraju. Zašto se onda ne ponašamo kao razumna bića, i prevaziđemo našu nesličnost Hristu? Isti Bog koji nas je blagoslovio kao njegove sinove i čerke, blagoslovio je obojenu rasu. Oni koji imaju veru koja radi pomoću ljubavi i čisti dušu, gledaće sa saosećanjem i ljubavlju na obojene ljude. Mnogi od onih koji su imali svaku prednost, koji su sebe smatrali superiornijim nad obojenim ljudima jer im je koža bila bela, otkriće da će mnogi iz obojene rase otići na nebo pre njih.

Pustite svakoga ko ceni dragocenu žrtvu koju je uradio Isus Hrist, da podigne svoj glas u molitvi Bogu, i uzvikne: „Pogledaj, o Gospode, ove sirote, potlačene ljudi koju su prezirani i zlostavljeni od strane bele nacije. Udhahni u njihove duše dah duhovnog života. Ako nije učinjen trud za njihovu odbranu, oni će umreti u svom grehu, i njihova krv će se naći na našim haljinama. Oče milosti, žali tvoje potomstvo. Udhahni ove pretučene, povredjene, neuke duše, da mogu da žive. Daj Sveti Duh onima koji treba da idu napred kao glasnici ovim ljudima. Ne uzimaj svoj Sveti Duh od nas na našim većima, i ospesobi nas da pravimo planove i smišljamo sredstva za širenje istine među njima.“

Moramo da probudimo, i razumemo istinu kakva je u Isusu. Moramo da konsultujemo reč Božju, da ne bismo tražili da izbegnemo neprijatan posao. Kada shvatimo da smo radnici zajedno sa Bogom, obećanja neće biti izrečena sa polovičnom nezainteresovanostu, već će da gore u našim srcima, i zasvetle na našim usnama. Treba da ih predstavimo Božjem prestolu sa ozbiljnošću, i Gospod će izliti svoj Duh na predanog, posvećenog radnika. Oni koji mole Boga, kao što je molio Mojsije, primiće ista obećanja koja je Mojsije primio. Kada se Mojsije molio: „Molim te, ako sam našao milost u tvojim očima, pokaži mi sad tvoj put, da te upoznam, da nađem milost u tvojim očima; i smatraj da je ova nacija tvoj narod. I on reče, Moje prisustvo će ići sa tobom, i daću ti odmor.“ Opet je Gospod rekao Mojsiju, „Sigurno ću biti sa tobom.“ Ista obećanja data Mojsiju biće data onima koji idu dalje da budu saradnici Isusu Hristu u Južnoj oblasti. Ne treba da čekamo važne ljudе da preuzmu posao. Treba da ohrabrimo one koji imaju odgovornost da odu u ovu oblast, koji su željni da preuzmu posao. Neka oni na odgovornim pozicijama pruže svoje saosećanje takvим radnicima, i snabdeju ih sa objektima pomoću kojih mogu da rade potreban posao. Neka ljudi u našim institucijama ne osećaju da je njihovo pravo da vežu ruke radnicima na svakom koraku. Neka oni koji imaju namjeru da rade, rade sa svojim umećem bilo šta što njihove ruke nađu da rade. Neka oni koji nemaju učešća u napornom iskustvu učenja obojenih ljudi, ujedine svoje molbe sa molbama radnika, i mole da Sveti Duh podstakne srca radnika, i pomogne im u obavljanju uspešnog posla za Učitelja. Gospod Bog Subote čuće iskrenu molitvu. On će da vodi one koji osećaju pouzdanje u njega, i tako će da predvodi radnike da će mnoge duše doći do znanja o istini.

Istina kakva je u Isusu vrši preobražujući uticaj na umove njenih primalaca. Neka niko ne zaboravi da je Bog uvek većina, i da sa njim uspeh mora da kruniše sav misionarski trud. Oni koji imaju živu vezu sa Bogom znaju da božanstvo deluje kroz čovečanstvo. Svaka duša koja sarađuje

sa Bogom radiće pravedno, voleće milost, i hodaće ponizno sa Bogom. Gospod je Bog milosti, i brine čak i o nemim zverima koje je stvorio. Kada je lečio na Šabat, i bio optužen da krši zakon Božji, rekao je svojim tužiocima: „Ne odreši li svako od vas na Šabat svog vola ili magarca od jasala i odvodi ga da ga napoji? Nije li ovu kćer Avramovu, koju Sotona beše svezao, evo već je osamnaest godina, trebalo odrešiti od te spone na Šabat? Na te njegove reči postideše se svi njegovi protivnici, a sav narod se radovao zbog svih veličanstvenih dela koja je on učinio.“ Gospod gleda stvorenja koja je stvorio sa saosećanjem, bez obzira kojoj vrsti pripadaju. Bog je „od jedne krvi izveo svaki ljudski narod da prebiva po celom licu zemlje, i odredio unapred određena razdoblja, i granice njihovog prebivanja; da bi tražili Gospoda, ne bi li ga kako napisali, i našli, jer nije daleko ni od jednog od nas; jer u njemu živimo, mičemo se i jesmo, kao što i neki od vaših pesnika rekoše, Čak smo i njegov rod.“ Obraćajući se svojim učenicima Spasitelj je rekao, „Svi ste vi braća.“ Bog je naš zajednički Otac, i svako od nas je čuvar brata svog.

E. G. W.